

تصویرسازی

تألیف و گردآوری

زینب شمسی

فهرست:

۱۶۸	کتابچه یادداشت	۱۰۷	مصاحبه با آتمن وایتهورست	۴۲	خواندن متن
۱۷۰	نظاره کودکان	۱۰۸	تصویرسازی در پوستر	۴۴	تحقیق تصویری برای منابع الهام بخش
۱۷۲	وسایل و سبک های طراحی	۱۱۶	مصاحبه با: جک هیوز	۴۶	دفتر یادداشت
۱۷۴	رسیدن به سبک شخصی	۱۲۰	تصویرسازی در تبلیغات	۴۸	چیزی برای گفتن داشتن
۱۷۶	طراحی شخصیت ها	۱۳۴	مصاحبه ای با هنری اوباسی	۵۰	تصویرسازی و گرافیک
۱۸۰	تناسبات	۱۳۶	تصویرسازیاً آموزشی و علمی	۵۴	ساختار
۱۸۲	حالت صورت	۱۴۲	تصویرسازیاً آموزشی و علمی	۶۰	پرداخت
۱۸۴	حرکات	۱۴۴	تصویرسازی کتاب کمیک	۶۲	تکنیک های اجرایی
۱۸۶	خردسالان و کودکان نوپا	۱۵۰	تصویرسازی کتاب کودک	۶۶	برد هالند
۱۸۸	پسرها و دخترها	۱۵۴	مصاحبه با سوزان شرمین	۶۸	مصاحبه با استیو سیمپسون
۱۹۰	بزرگسالان	۱۵۶	مصاحبه با لسللی برین ویترو	۷۴	تصویرسازی مطبوعاتی
۱۹۲	شخصیت انسانی در کاراکترهای غیر انسان	۱۶۰	مخاطب کیست	۸۸	مصاحبه با: پاسکال بلانشت
۱۹۴	فیگورها و زمینه	۱۶۲	نوشته و تصویر	۹۲	مصاحبه با: دان پیچ
۱۹۶	کادرها و حاشیه ها	۱۶۴	پیدا کردن ایده	۹۶	نمونه هایی از تصویرسازی در روزنامه ها
۱۹۸	ریتم روایت تصویری در استوری بورد	۱۶۶	تحقیق	۱۰۰	آپ-اد (ضد مقاله)
					این کتاب ۹
					اشاره ای به تاریخچه تصویرسازی ۱۲
					تعریف تصویرسازی ۳۲
					تفاوت بین نقاشی و تصویرگری ۳۶
					مراحل تولید یک کار تصویرسازی ۳۸
					یک صفحه خالی! ۴۰

اشاره‌ای به تاریخچه تصویرسازی

تاریخ تصویرسازی خود می‌تواند به تنهایی کتابی باشد، چون نیاز به ذکر تصاویر زیاد و نام تصویرسازان بسیاری دارد که همه اجزای آن را بپوشاند. به همین دلیل ما اینجا تنها اشاره‌ای به تاریخچه آن می‌کنیم، زیرا بیشتر تعریف و حرفه تصویرسازی مد نظر بوده تا سرگذشت آن.

در برخی از تاریخچه‌های تصویرسازی، اولین مثال‌های آن را از تصاویر باقی مانده در غارهای جنوب فرانسه

شروع می‌کنند. اما من آنها را جزئی از کل تاریخ میراث‌های بصری بشر می‌دانم که شاید بتوان اولین نقاشی‌های انسان دانست. تصویرسازی به صورتی که ما آن را می‌شناسیم همراه با متن معنی پیدا کرده و تاریخ واقعی آن از زمان به‌وجود آمدن چاپ، یعنی تکثیر کتاب که با گوتنبرگ متولد شده، شروع می‌شود. گوا اینکه اولین کوشش‌ها در چین انجام شده‌است.

”سوره‌های الماس“ اولین تصویرسازی چاپ شده متعلق به دوران سلسله تانگ در چین که روی چوب کنده کاری شده است. ۸۶۸ میلادی

اروپایی متعلق به قرن هشتم میلادی / سوم هجری

medo onocetaur "diaby natura audax
phlyer. Cur ps lupioe hie iteoz uq
alim filuctris uerore ignitudo et hie
gen halente pmutioce pictano dicit
autē et abnegae plic dicit ad m h
cet nō itellect opat e nūcōs dicit
filiū fū ē ill. p. botologu. m. m.

اروپایی متعلق به قرون وسطی

اما قبل از ظهور چاپ نیز ما به تصویرسازی‌های متعددی در کتاب‌های علمی سرزمین خودمان برمی‌خوریم. کتاب‌هایی که تألیف آنها به قرن دوم هجری یا هشتم میلادی برمی‌گردد. مثل کتاب‌هایی در باب جغرافیا که شامل تصویرسازی برای

نقشه‌ها بوده و کتاب‌هایی که در مورد گیاهان یا حیوانات بوده‌اند. در کتاب‌های طبی قرون وسطی در اروپا که مطالب علمی برای نشان دادن ادوات و شکل‌ها با تصاویر همراه شدند، به تصاویر تذهیب می‌گفتند. هنگامی که گوتنبرگ برای چاپ، حروف جدا از هم، و آنچه بعداً تایپ نامیده شد را ابداع کرد، برای اضافه کردن تصاویر و تزیینات از تصاویری که روی چوب کنده شده بودند استفاده کرد و این آغاز تصویرسازی به معنای امروزی آن برای نشر و چاپ بود.

نمونه‌ای دیگر از کتاب‌های گیاه‌شناسی ایرانی از قرن هشتم میلادی / چهارم هجری

هونوره دمپیر، فرانسوی، ۱۸۶۰ میلادی

تولوز لوتراک، نقاش فرانسوی، ۱۸۹۵ میلادی

کار: ابرای بیدسلی، تصویرساز انگلیسی، ۱۸۹۰ میلادی

فیل می، تصویرساز انگلیسی، ۱۸۹۵ میلادی

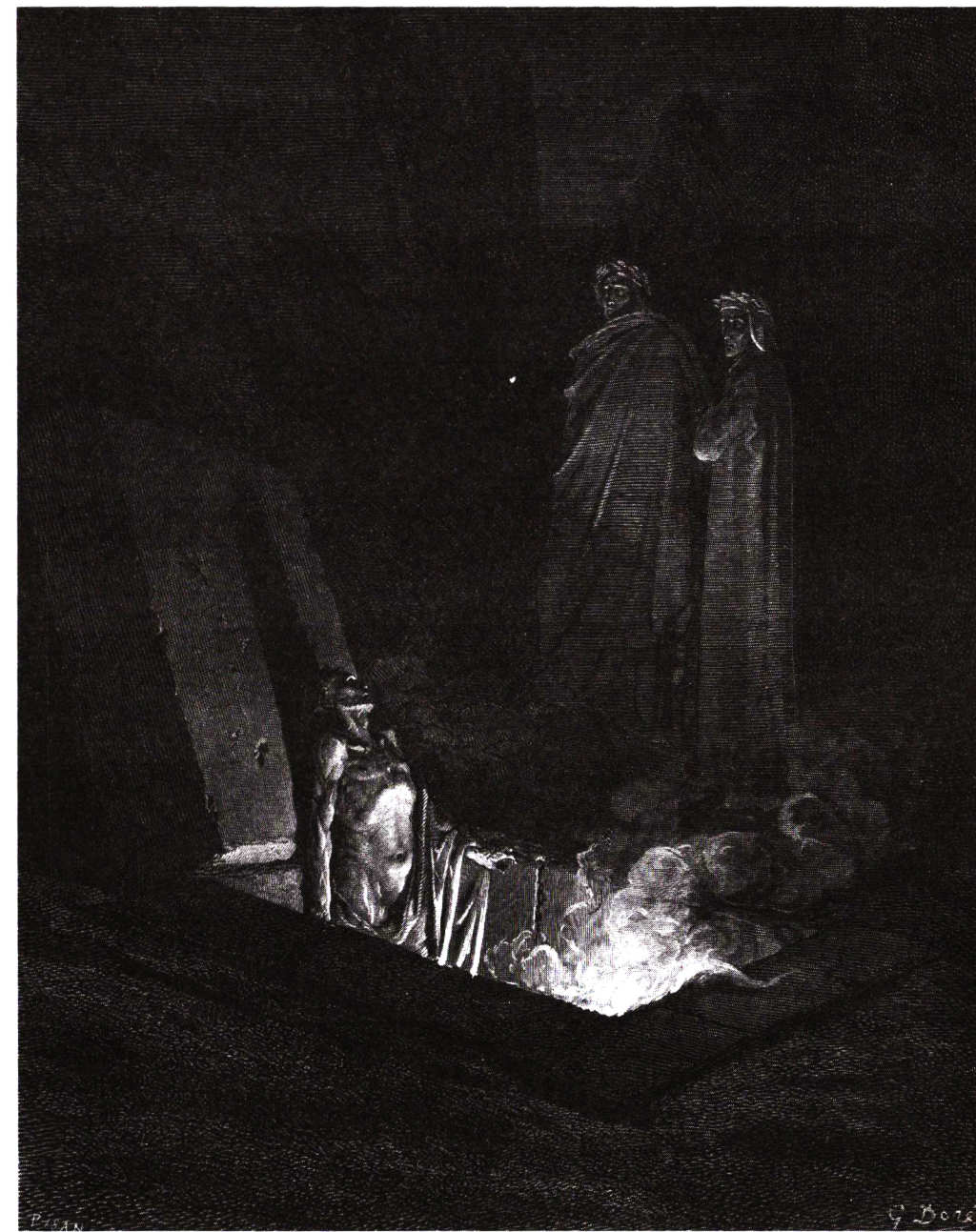

ویلیام مورجا، تصویرساز چک، ۱۸۹۹ میلادی

در قرن پانزده میلادی در اروپا، تصویرسازی با کنده کاری روی چوب باب شد. سپس در قرون شانزده و هفده میلادی، در تکثیر متون و کتاب‌ها، تصویرسازی با کنده کاری روی فلز معمول شد. در اواخر قرن هجده میلادی، با استفاده از کنده کاری روی سنگ (lithography)، تصاویر از کیفیت بیشتری برخوردار شدند. از مهم‌ترین تصویرسازان این دوره می‌توان از ویلیام بلیک نام برد. او در تصاویرش از تکنیک اچینگ برجسته استفاده کرد.

در اواسط قرن نوزده شخصیت‌های مثل جان لیچ (John Leech)، جورج کروکشانک (George Cruikshank) و تصویرساز کتاب‌های چارلز دیکنز، هابلوت نایت براون (Hablot Knight Browne) در انگلستان و هونوره دومیر (Honoré Daumier) در فرانسه به تصویرسازی می‌پرداختند. آنها تصاویری واقع‌گرا و اولین انواع کاریکاتور را برای مجلات داستانی

ساختند. ولی در هر دو مورد، سفارشات برای نشان دادن شخصیت‌های اجتماعی سیاسی همراه با مقالات به صورت تصویرهای واقع‌گرا و هزل‌آمیز بودند. همه این هنرمندان به عنوان نقاش آموزش دیده بودند، اما به عنوان تصویرساز شهرت پیدا کردند. تصاویر آنها به همان اهمیت نوشته‌ها، در فروش مجلات نقش داشت.

ویلیام بلیک